

د ملي سولې د سياست د مبتکر ډاکتر نجيب الله د شهادت د پنځلسم تلين په مناسبت

زمونږ گران هيواد افغانستان ډير لرغونى تاريخ، ميرني خلک او په زړه پورې سنن او عنعنات لري. افغانستان د نهضتونو او ملي ازادې بڅبونکو مبارزاتو ټاټوبى او د سترو، نومورو او له افتخاره ډکو شخصيتونو د روزني زانگو ده چه د وطن ټول تاريخ د خاورې، خپلواکۍ، ملي ارزښتونو او ملي نواميسو په دفاع کې د هغو له کارنامو نه ډک دى.

د دې مبارزاتو ادامه چه د مهاجمينو، استيلا گرانو او استعمار گرانو پر ضد د خلکو په دفاع او ازادې بڅبونکو جنگونو، د مشروطه غوښتونکو په کارنامو، د روشنفکرانو په نهضت او بالاخره د وطن د پر مختگ، د ملي يو والي او ديموکراسۍ د تحکيم په لاره کې د مترقي احزابو او سياسى جرياناتو په مبارزو کې انعکاس مومي او د وطن د ځلانده تاريخ پانې تزئينوي چه بنائى د هغو درنښت و شي او تل افتخار پرې و کړو.

مناسفانه د هيواد د وروستيو پنځه ډيرشو کلونو د حقايقو او انکشافاتو دقيقه ارزيابي دا واقعيت په گوته کوي چه مختلف کورني او د باندني عوامل چه عمدتاً په نړيواله کچه د سار ه جنگ له تسلط نه ناشي وه، په هيواد کې د وضعي د متشنجه کيدو، وسله والو نښتو او جنگ لامل و گرځيده. له بلې خوا د ځني عيني عواملو له کبله لکه د ټولني عمومي بير ته پاته والى، د خلکو بيسوادې او د روشنفکره قشر د سياسي پخوالي ټيټه سطحه چه و ئې نه شو کولى د افغان ټولني عيني- تاريخي واقعيتونه په نظر کې و نيسي او يو ډير موزون او متناسب کورنى او بهرنى سياست غوره او تعقيب کړي. همدا رنگه په دباندنيو استخباراتو باندې د هيواد د اسلامي تنظيمونو د ځنو مشرانو تړاو او په خپل هيواد کې د دوى خصمانه فعاليتونه لمړى زمونږ په هيواد باندې د شوروي اتحاد د قوتونو او وروسته بيا د ناتو د قوتونو د تيري سبب شو چه دې دواړو تيريو په هيواد کې د ننه او د هغه د شاوخوا وضعه ډيره متشنجه کړه چه افراطي چپ او افراطي بني سياستونه په هيواد کې د دوامداره جنگ، ورورژني، وراني، په ټولنه کې د اقتصادي، ټولنيز او فرهنگي نظم د گډ وډى، ملي نفاق او دښمنۍ، د زرگونو وطنوالو د قتل، بهر ته د سلگونو زرو افغانانو د جبري مهاجرت او آوارگۍ او زمونږ د هيواد په کورنيو چارو کې د گاونډيو هيوادونو د بيشرمانه لاس وهنو او بالاخره د منځنيو پيريو يوې ټولني ته زمونږ د هيواد د شا ته تگ لامل شول.

کله چه په کال ۱۹۷۳ کې محمد داؤد خان د يوې نظامي کودتا په ترڅ کې سياسي واک تر لاسه کړ، ده چه د خپل صدارت په دوره کې د پښتونستان او ديورند د موضوعگانو په اړه ډير روښانه او وطنپرستانه دريځ در لود او حتى يو وار ئې د افغان د له لاسه تللو خاورو د بير ته نيولو د پاره سفر بري هم اعلان کړې وه چه د وخت پاچا ظاهر شاه ئې مانع شو.

پاکستان چه د داؤد خان واکمني د خپل ځان د موجوديت د پاره لوى خطر و باله نو د هيواد اسلامي تنظيمونه چه اکثرو ئې د هغه هيواد له استخباراتو سره نږدې اړيکې در لودې او د امريکا، غربي او عربي هيوادونو د استخباراتو په څنگ کې د پاکستان استخباراتو هم د هغوى په تشکل کې لاس در لود، د داؤد خان پر ضد تحريک او د هغه را نسکورولو ته ئې و هڅول چه اکثره منجمله برهان-

الدين رباني او احمد شاه مسعود پاكستان ته و تښتيدل چه د پاكستان د وخت د واكمن ذوالفقار علي بوتو له خوا ئې ډير تود هر كلي و شو او له هغه خايه ئې د خپل هيواد پر ضد دسيسې او توطئې، حتى د بنوونځيو د انجونو پر مخ د تيزابو پاشل او مسلحانه فعاليتونه پيل كړل.

داود خان چه په لمړي سر كې ئې له شوروي اتحاد او د افغانستان د خلك له ديموكراتيك گوند (د ا. خ. د. گ.) سره ډيري بڼې اړيكې در لودي، امريكا او ايران ته له سفر وروسته دا اړيكې خرابه، ده له شوروي اتحاد نه مخ و گرځاوه او په هيواد كې د ننه ئې هم د ا. خ. په د. گ. باندې گوزارونه پيل كړل، د گوند يو ډير ستر شخصيت مير اكبر خيبر ئې په شهادت و رساوه او نور رهبران ئې بنديان كړل چه دا موضوع د گوند د وسله وال پاڅون سبب شو او گوند د يوې انقلابي كودتا په ترڅ كې سياسي واك تر لاسه او داود خان په شهادت ورسيد.

لكه څرنگه چه مخكې مو اشاره وړ ته وكړه له يوې خوا د ا. خ. د. گ. په نړيواله سطحه كې د يوه ډير سخت ساړه جنگ په شرايطو كې واك تر لاسه كړ، له بلې خوا د گوند د ځنو غړيو د سياسي پخوالي نازله سطحه د دې باعث شوه چه گوند و نه شوه كولى يو متوازن كورنى او بهرنى سياست غوره او مخكې بوزي او له ټولو مهمه دا چه نړيواله ارتجاع، عربي هيوادونه او مخصوصاً دوه گاونډي هيوادونه پاكستان او ايران او كورنى ارتجاع د اسلامي تنظيمونو په وجود كې ډير ژر لاس په كار شوه او د پاكستان له خاورې ئې په افغانستان وسله وال بريدونه پيل او په هيواد كې د ننه ئې هم خپلې خالي جوړې او خپرې كړې. په داسې حالت كې شوروي اتحاد هم د ا. خ. د. گ. د سياسي واكمنى د ژغورلو او خپلو سرحداتو ته د خطر د ليرې كولو په هدف خپل وسله وال پوځونه افغانستان ته را و ليرل چه وضعه لا هم بد تره شوه او د باندنى لاسوهني په افغانستان كې ډيري زياتي

او زمونږ هيواد د ساړه جنگ د اور په محراق باندې تبديل شو. ډير زيات هيوادوال بهر مخصوصاً پاكستان ته كډوال شول، د كورني جنگ شدت زيات شو، ورور وژنه، د اقتصادي بنسټونو وړانديدل او د ټولنيز نظم كډوډيدل پيل شول.

په ملي او بين المللي كچه داسې سختو شرايطو كې په كال ۱۹۸۶ كې ډاكتر نجيب الله په هيواد كې واك تر لاسه كړ او د ملي روغې جوړې پروگرام ئې مطرح كړ چه دا لاندې اساسي خطونه ئې در لودل:

- د جنگ او ورور وژني خاتمه؛
- د يو گوندي حاكميت خاتمه او د يو گوندي حكومت پر ځاى د اپوزيسيون په شمول د ملي يو والي د حكومت ځاى پر ځاى كول؛
- مستقلانه دفاع؛
- شپږ مياشتنى يو طرفه اوربند؛
- له بهر مخصوصاً ايران او پاكستان نه د پنځو مليونو افغان كډوالو بېر ته را ستښيدل؛
- د شوروي اتحاد د قواوو وتل؛

- عجالاً یوې ۱۵ نفرې شورا ته چه د غربی دموکراتانو د شورا په نامه یادیدله د سیاسی قدرت تسلیمول او د یوه کال په ترڅ کې د ملگرو ملتونو تر نظر لاندې آزاده او دیموکراتیکه انتخاباتو ته د زمینی مساعدول.

د ملی روغې جوړې د پروگرام پر ضد د هیواد او خلکو د دښمنانو کودتا:

د غربی دموکراتانو شورا ته د سیاسی قدرت سپارل، په هیواد کې د جنگ خاتمه او وروسته بیا آزاد او دیموکراتیک انتخابات او د یوه قانوني دولت منځته راتگ هم په بهر کې د ځنو هیوادونو مخصوصاً شوروي اتحاد، ایران او پاکستان په نفع نه وه او هم په هیواد کې د ننه د اسلامي تنظیمونو په ضرر وه ځکه له یوې خوا دا تنظیمونه په خپله د سیاسی قدرت ډیر لیوال وه او له بلې خوا د جنگ خاتمه د دوی د رنگ رنگ منافعو خاتمه هم وه. پر دې اساس یوه د نننۍ او د باندنۍ ډیره لویه توطئه په کار شوه چه دا د ملی روغې جوړې پروگرام خنثی او د ډاکتر نجیب الله او وطن گوند واکمنۍ ته خاتمه ور کړي. د کودتا د باندنیو اساسي مجریانو ایران او روسیې فیصله و کړه چه سیاسی قدرت په تنظیمونو کې په دوی پورې تړلو د اسلامي جمعیت او د اسلامی وحدت احزابو ته ور انتقال کړي چه په راتلونکې کې د دوی منافع خوندي وي. برهان الدین ربانی ئې مسکو ته ور و غوښت، هغه هلته خپل ځان ته د قدرت اخستلو په مقابل کې شوروي رهبرانو ته ټولې وعدې او تضمینونه ورکړل او د کودتا پلان جوړ شو (امکان لري چه په دې لیدنه کې د ایران استازی هم موجود وه).

ربانی لمړی کس وه چه د سولې پر ضد را پورته شو. ډیره د تعجب وړ خبره دا ده چه څرنګه ممکنه ده چه ربانی د افغانستان د سولې د عالی شورا رئیس وه، ده هیڅکله صادقانه په افغانستان کې سوله نه غوښته، صرف د سولې د عالی شورا د رئیس په توګه ئې ډیر زیات مادي او معنوی امتیازات تر لاسه کول. ما په وار وار په خپلو لیکنو کې لیکلي چه له د باندې نه مخصوصاً د افغانستان دوه گاونډیان ایران او پاکستان او په د ننه کې د تنظیمونو مشران په هیڅ صورت د افغانستان د جنگ په خاتمه کې علاقه مند نه دي. له یوې خوا ایران او پاکستان ته د افغانستان جنگ ډیر زیات رنگ رنگ امتیازات ور په نصیب کړي، له بلې خوا دوی تل په جنگ کې ښکیل او یو ضعیف افغانستان غواړي. د اسلامي تنظیمونو مشرانو د جنگ له طریقه او د جنگ په ادامه کې ډیر زیات ثروتونه او شهرت په لاس راوړي دي چه دوی په هیڅ صورت په افغانستان کې سوله، قانوني دولت او دیموکراتیک د خلکو نظام نه غواړي ځکه دوی هغه څه ټول چه په جنگ کې ئې په لاس راوړي له لاسه ئې ور کوي. دا هم ډیره عجیبه ده چه ولې او په کوم اساس ربانی ته د سولې د شهید او یا لا اقللاً د شهید لقب ور کول کيږي.

په هر صورت د کودتا د پلان د عملي کولو د پاره عملي کار پیل او د وطن گوند د غړو جلب او جذب لا تشدید شه (ښکاره ده چه دا جلب او جذب مخکې هم روان وه). د اسلامي جمعیت گوند او د هغه یوه فرکسیون (د نظار شورا) و کولی شو د ژبنيو، سمتي او ملي تمایلاتو پر بنسټ د گوندی رهبري او وسله وال پوځ ډیر لوی کادرونه لکه محمود بریالی، نجم الدین کاپیانی، فرید مزدک، عبد الوکیل، کریم بها، نبی عظیمي، آصف دلاور، عبد الفتاح، سید اعظم سعید، بابه جان او ډیر نور جذب کړي.

فیصله و شوه چه د ملگرو ملتونو خاص استازی بینین سیوان به ډاکتر نجیب الله له هیواده باسي مگر د کودتاچیانو له خوا د کودتا د پاره د جوړو شویو گوندی او نظامي قرارگاوو له خوا چه د نظار د شورا کسان هم د هغوی په ترکیب کې وه د یوولسو الوتکو په ذریعه د ازبک جنرال دوستم قوتونه او د نظار د شورا کسان کابل ته را و غوښتل شول چه یوه برخه ئې په چار آسیاب کې خای په خای شول چه د اسلامي گوند له تقرب نه د کابل په لوري مخنیوی و کړي او نور افراد ئې د کابل په هوایي ډگر او نورو استراتیژیکو نقاطو کې خای په خای شول. بینین سیوان چه له ډاکتر نجیب الله سره د هوایي ډگر په لور روان وه د کودتاچیانو په ذریعه ئې له تگ نه ممانعت و شو او جمهور رئیس د بینین سیوان په مشوره د ملگرو ملتونو نمایندگی ته ولاړ.

د ډاکتر نجیب الله د ملي روغی جوړی د پلان د ناکامولو پایلی:

د دې پلان په ناکامولو سره سیاسی قدرت په هیواد کې په ۱۹۹۲ کال کې اسلامي تنظیمونو او عمدتاً د اسلامي جمعیت تنظیم لاس ته ورغی ځکه همدغه حزب د هغو د باندنیو هیوادونو له استخباراتو سره چه په کودتا کې دخیل وه ډیرې نږدې اړیکې در لودې. په هیواد کې بیا د جنگ او وروروزني یوه نوې دوره د مختلفو تنظیمونو او دوستم د قوتونو په شمول د دوی د ناپایداره اتحادونو تر منځ پیل شوه چه د طالبانو د سیاسی قدرت تر پیل یعنی ۱۹۹۶ کال پوري ئې دوام و کړ او د هغو په ترڅ کې ډیر زیات هیوادوال مړه، کورونه، ودانې، عام المنفعه مؤسسات او د هیواد اقتصادي بنسټونه لا هم خرابه شول، ملي وحدت متضرر شو، د وسله وال پوځ تشکیل لغوه، سلاح او مهمات اکثرأ په گاونډیو هیوادونو و پلورل شول، د موزیمونو او تاریخي آثارو، دولتی مؤسساتو، شخصی کورونو، مکاتبو، پوهنتونونو (دانشگاوو)، روغتونونو، کارخانو، فابریکو اود برینا د انتقال د مزو او توربینونو ډیر بي رحمانه چور اوچپاول وشو. ملي، مذهبي، ژبنيو او سمتي مسایلو ته ډیره زیاته لمن ووهل شوه، زمونږ د هیواد په کورنیو چارو کې د پاکستان او ایران د استخباراتو لاسوهنه ډیره زیاته شوه، رشوت، فساد، قاچاق، د دولتی ځمکو غصبول، بد اخلاقي او زور گوئی هم ډیر زیات شول، د چا نه مال خوندي وه نه ناموس.

خلک د اسلامي جمعیت او رباني د دولت له ادارې نه ډیر زیات په عذاب شول تر څو په کال ۱۹۹۶ کې سیاسي قدرت د امریکا په ابتکار جوړ شوي یوه بل بنیاد گرا اسلامي ځواک (طالبانو) ته ورسید.

په دې ترڅ کې د دښمنو هیوادونو مخصوصاً پاکستان استخباراتو ډیره هڅه و کړه چه افغانستان له یوه ډیر وطن پرسته، با تجربه او په ملی منافعو باندي مین شخصیت یعنی ډاکتر نجیب الله نه محروم کړي چه کولی ئې شوه د افغانستان په راتلونکي کې خپل مثبت او وطنپرستانه رول و لوبوي. د سترو او وطن پرستو شخصیتونو له بینه وړل د دښمنو هیوادونو د استخباراتي جنگ یوه ډیره مهمه برخه او ډیر ستر هدف تشکیلوي.

څرنگه چه د (اسرار مرگ ډاکتر نجیب الله) د کتاب لیکونکی رزاق مامون لیکي چه ډاکتر نجیب الله د شهنواز تڼي د گروپ د یوه استول شي کس غرزي خواخوږي په ذریعه په شهادت رسیدلی دی.

د افغانستان خلک د ډاکټر نجيب الله کارنامې د يوه ملي او ستر واکمن په توگه چه واقعاً ئې هم په هيواد کې د ورور وژنې د جنگ خاتمه، سوله او ملي پخلاينه، ملي يو والی، ترقي او پر مختگ غوښته هيڅکله نه هيروي او تل به د دوی په زړونو کې خای و لري.

د افغانستان حق شناسه اولس به بالآخره يو وخت چه د تنظيمونو له ستم او ديکتاتورۍ نه خلاص او د خپل برخه ليک چښتنان شي خپل ملي اتلان او شخصيتونه تشخيص او درناوی به ورته وکړي. د ملي تعصب پر بنسټ جوړ شوي د درواغو ملي اتلان او د سولې شهيدان به په خپله لاره پسې ولاړ شي.